

La innovació no coneix prejudicis ni complexos

Una empresa pot aspirar a ser excel·lent en el camí “segur” de la tradició, però també pot proposar-se desenvolupar projectes que uneixin excel·lència i innovació. Seguir un rumb predeterminat no és garantia d'èxit, així que, per què no explorar nous camins? Xavier Claramunt ha estat un dels protagonistes de la inauguració de l'Any de la Creativitat i la Innovació a Euskadi.

Les empreses que hagin decidit apostar per la innovació haurien d'eliminar les idees preconcebudes que es refereixen a què han d'oferir als clients, evitar els prejudicis i revisar els conceptes bàsics, per molt coneguts que siguin, per aconseguir trobar la resposta única que tot projecte, cadascun amb les seves peculiaritats, necessita.

Les estratègies de creativitat passen per no tenir cap mirament en tornar a preguntar-se pels ingredients de la sopa d'all o per la roda. D'aquesta forma serà molt difícil acabar inventant la mateixa sopa d'all o descobrir la roda. És fonamental començar a treballar sense prejudicis, començar un projecte sense conèixer la solució. Si un aconsegueix alliberar-se de les idees preconcebudes, serà molt més fàcil estar atent a les necessitats reals dels clients, inclús abans que siguin necessitats conscients, o tenir l'orella atenta a les innovacions, que poden ser d'índole tècnica, organitzativa o de productes, o inclús d'altres àmbits paral·lels.

És necessari tenir un sistema, una estratègia de treball que serveixi com a guia en els moments on un es troba perdut, però, a partir d'aquest punt, per estar efectivament en la línia de la innovació, s'ha d'escapar de la rutina, evitar la resposta coneguda, expulsar les etiquetes.

El tret d'innovació més singular que aportem és la globalitat de les respostes que oferim al client. Normalment, aquest es sorprèn quan descobreix que l'àmbit de resposta que s'identifica com a necessari és molt superior al que ell esperava, donat que la innovació global aplica estratègies d'altres àmbits professionals com són l'economia, la gastronomia, la joieria, etc. Aquesta actitud desacomplexada i sense atendre a receptes o restriccions és la que ens diferencia.

Aprendre de la saviesa que antecedeix

Igualment, la tradició és fonamental per a les empreses, per molt innovadores que siguin. Tot el que s'ha fet, pensat, gaudit i patit anteriorment és un tresor que s'ha d'utilitzar. Quan es comença qualsevol projecte, s'ha d'analitzar i revisar les aportacions anteriors o els clàssics contrastats, des d'una obra excel·lent fins la definició bàsica de què és una cadira o què pot significar un gest quotidià com encaixar la mà. En aquest sentit, també és convenient disposar d'una estratègia de recuperació dels professionals sènior, aquells tècnics o especialistes que estan apartats dels càrrecs que encara els són propis per una raó tan poc consistent com l'edat. Ells acumulen un coneixement i una experiència que no es pot perdre. D'aquesta manera es creen equips excel·lents.

Per créixer en innovació és necessari tenir en ment que l'aprenentatge mai acaba. Si el que es pretén és innovar, s'ha d'estar obert a tot allò que encara no es coneix i que haurà de ser assimilat. Tota la tradició que ens precedeix és fonamental per interpretar allò que contínuament apareix, ha de servir per identificar-lo i entendre'l, però no per etiquetar-lo o restringir-lo. A més, malgrat siguem conscients que el coneixement ocupa espai –i molt!–, és convenient defendre la dinàmica de la suma constant. En resum, qui es tanqui a aprendre no innovarà.

La imaginació, la visió i l'acció

El procés d'innovació comença per ser imaginatiu, però utilitzar la imaginació acostuma a ser arriscat. La imaginació es relaciona amb l'actitud de no tenir complexos per oferir respostes allunyades d'allò convencional.

Sens dubte, per ser innovador també cal ser visionari, s'ha de ser capaç d'intuir i veure allà on ningú més hi pot veure, potser perquè no miren en la mateixa direcció adequada o potser perquè no ho fan amb els ulls adequats. A vegades, allò que es percep és simplement una aberració òptica que mareja, però produeix l'efecte adequat per a que, quan es torni a veure amb claredat, ja res sigui igual. Quan un mira en una direcció diferent de l'habitual és més que natural que els ulls hagin d'ajustar l'enfocament. El que passa és que fins que un no aconsegueix percebre el que s'enfoca amb claredat, es veu borrós.

Per últim, un cop que s'ha concebut alguna cosa interessant, per a que es produeixi la innovació és necessari portar-lo a terme, és a dir, que entri en producció: nosaltres som gent d'acció.

Així mateix, s'ha de perdre la por a introduir certa incertesa, contra la que s'ha de llençar tota la capacitat de concreció possible. Ens hem d'alliberar dels complexos que impedeixen escoltar determinades veus o utilitzar alguna idea descabellada. El més important és que es generin inicis suggerents, que donin força per avançar, en qualsevol direcció. A partir d'aleshores, la motivació de les persones y la necessitat de concretar les accions faran que es produeixi la innovació. No sempre obtenim el mateix èxit en els nostres projectes, però estudiar els fracassos també és útil.